

rigtignok, at der kun er taget meget lidet Hensyn dertil i dette Lovforslag, og at det har været Lovgivningen om at gjøre væsentlig at beskytte Opfinderen paa alle Maader, men derimod at lade Publikum rebe sig ud deraf, som det bedst kunde. Enhver vil jo dog kunne indse, at der vil optræde en saadan Maafe af Fortrædeligheder, naar disse Processer komme i Gang om enhver ubetydelig Ting, som forhandles, eller hvoraf der forfærdiges aldeles lignende Sager. Hvor er det muligt, naar man f. Ex. tænker paa en kunstig Nøddeskafter, som er kommen i Handelen efter at være patenteret, at ikke Andre skulde kunne gjøre Nøddeskaftere, som ligne de patenterede i alle Maader, saa at der ikke derved kan kendes nogen Forandring? Men saa opstaar da det overordentlig fine Spørgsmaal: Er der virkelig en Forandring, og er det en væsentlig Forandring, saa dens Forhandling er berettiget, eller er det en Eftergjørelse? Af den Slags Processer ville vi faae mange (C n S t e m m e: Vi have dem allerede!) Ja, vi have allerede nogle, men vi ville faae dem i langt større Grad, jo mer almindelig det bliver at tage Patent og bruge det som Stilt for enhver Vare, man vil sæge at narre Folk til at kjøbe som noget særligt Godt. — Spørgsmaalet om Betalingen for Patentets Erhvervelse anser jeg for mere underordnet, det skal jeg ikke opholde mig ved. Det, der er væsentlig for mig, er, at man indskrænker Patenthaverens Ret saaledes, at den ikke kommer til at gaa ud paa at kunne forbyde Forhandlingen af enhver lille Gjenstand. Med Hensyn til den Forklaring, der blev givet angaaende det Offentliges Ret til at anlægge Sagsmaal, kan jeg ikke modsigte samme som urigtig, men jeg tror i ethvert Fald, at det vilde være mere naturligt efter hele Anden i denne Lov, om der ikke anlagdes Sag fra det Offentliges Side til et Patents Ugylldighedskendelse. Thi hvorfor skulde Staten anlægge Sag om at faae et Patent erkjendt ugyldigt, naar den forud har erklæret, at den ikke paatager sig noget Ansvar eller nogen Garanti, hverken for det One eller det Andet, hvortil den indsendte Beskrivelses Nøjagtighed, eller for Opfindelsens Virkelighed eller dens Nyhed. Det er Noget, som ligger udenfor Statens Interesse at anlægge Sagsmaal mod en Opfinder, fordi det befindes, at det meddelte Patent egentlig angik en anden Gjenstand end den patenterede. Det er Noget, som den Interesserede kan anvende til sit Forsvar, naar han sagsøges for Forhandlingen eller Fabrikationen af en den patenterede lignende Gjenstand; men jeg ser ingen Grund til, at Regeringen skal optræde som Sagsøger i saadanne Tilfælde. Naar man læser § 2, forekommer det mig, at Konsekvensen deraf ubetinget maa være, at Alt, hvad der gjøres med disse Patenter, kommer ikke Regeringen eller Staten ved, det overlader man til vedkommende Private, som søle sig krænfede. Det er naturligvis heller ikke noget

væsentligt Punkt, men jeg mener dog, at man bør tage dette med i Betragtning. Den ærede Minister svarede ikke paa et Spørgsmaal, som jeg vil være den ærede Minister særdeles forbunden for at modtage Svar paa, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det dog ikke vilde høre med til det hele System om Meddelelse af Patent, at der af vedkommende Opfinder blev givet en Erklæring paa Tro og Love om, at han ikke havde kjendt Opfindelsen tidligere. Jeg vilde lægge overmaade megen Vægt paa, at en saadan Bestemmelse blev indført, thi jeg tror, at den netop vilde hindre, at Mange tilsnæge sig paa urettelig Maade Opfindelser, hvortil Berettigelsen kunde være meget tvivlsom, saaledes som jeg før omtalte.

Krieger: Denne Behandling har jo nærmest til Hensigt at være orienterende, og det er ikke Meningen, at vi ved den skulle komme til noget afsluttende Resultat. Derfor tillader jeg mig at komme tilbage til det Spørgsmaal, der forekommer mig at være Hovedspørgsmaalet i Sagen, nemlig det, om der ikke skal være nogen som helst forudgaaende Prøvelse, forinden Patentet gives. Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister ved sin Udtalelse stillede de to eneste mulige Alternativer saaledes: enten en endelig, en til endelig Afgjørelse førende Prøvelse fra Regeringens Side, førend Patentet udstedes, og det blev i Forbigaaende, hvis jeg ikke hørte feil, i saa Henseende bemærket som Noget, hvorpaa der fra Ministerens Side blev lagt særlig Vægt, at Patenter udskrives under kongeligt Segl og maaske ogsaa med kongelig Underkrift, det erindrer jeg nu ikke — eller paa den anden Side aldeles ingen Prøvelse, men derimod en fuldstændig Henviisning til Domstolene af det Spørgsmaal, om Patentet i Virkeligheden kan komme den Paagjældende til Gode. Hvad Formen for Udskrives angaar, da er der jo ingen Bønselighed ved at forandre den; det vilde sikkert være let at finde en Form, under hvilken det ikke var nødvendigt at bevære Hans Majestæt med Underkrift, og hvorved man overhovedet ikke kompromitterede Nogen; men jeg vilde spørge, om det ikke under Sagens Forhandling i Ministeriet har været under Overveelse, om der ikke var en Mellemvei at gaa. Efter hvad jeg kan se af de faa sparsomme Oplysninger, der findes i den Afhandling, jeg henviste til, er der netop en saadan Mellemvei, som man gaar i de to største Industrilande, England og Amerika. I disse to Lande kan det ikke negtes, at den store Industri fortrinsvis har hjemme; Frankrig og Tydsland komme med, og det vil ikke være længe, inden ogsaa Rusland kommer med, men England og Amerika maa siges at være de Lande, hvor den store Industriudvikling finder Sted, og hvor disse Spørgsmaal om Patenters Tilrædelighed, Hensigtsmæssighed og Retfærdiggjørelse jo have været overordentlig levende,